

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ การประเมินความพร้อมของชุมชนในการดูแลผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ ในตำบลถ้ำกระต่ายทอง อำเภอพรานกระต่าย จังหวัดกำแพงเพชร

ชื่อผู้เขียน นายธีระวัฒน์ ธรรมวุฒิ

อาจารย์ที่ปรึกษา

คณะกรรมการตอบการค้นคว้าแบบอิสระ :

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สรวิดา	ธีระวัฒน์สกุล	ประธานกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวัฒน์	จริยาเลิศศักดิ์	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมศรี	ปัทมพันธุ์	กรรมการ

บทคัดย่อ

การศึกษาเชิงพรรณนาค้างนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความพร้อมของชุมชนในการดูแลผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ และหาความสัมพันธ์ระหว่าง เพศ อายุ ระดับการศึกษา การมีญาติหรือคนใกล้ชิดที่ติดเชื้อเอชไอวีหรือป่วยเป็นโรคเอดส์ ประสบการณ์การได้รับความรู้และข่าวสารเรื่องโรคเอดส์ และการรับรู้โอกาสเสี่ยงและความรุนแรงของโรคเอดส์ กับความพร้อมของชุมชนในการดูแลผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ในชาวบ้านที่มีอายุระหว่าง 15-60 ปี ใน 4 หมู่บ้านของตำบลถ้ำกระต่ายทอง อำเภอพรานกระต่าย จังหวัดกำแพงเพชร กลุ่มตัวอย่างเป็นประชาชนที่เลือกโดยวิธีสุ่มแบบง่าย จำนวน 328 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนาและทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ สถิติไค-สแควร์

ผลการศึกษาพบว่า ชุมชนมีความพร้อมอยู่ในระดับต่ำ ร้อยละ 54.6 ระดับปานกลาง ร้อยละ 22.9 และระดับสูง ร้อยละ 22.5 เมื่อพิจารณาความพร้อมในแต่ละด้าน คือ ด้านการให้คำปรึกษาแนะนำ ด้านสังคมและเศรษฐกิจและด้านการดูแลเบื้องต้น พบว่า ชุมชนยังมีความพร้อมอยู่ในระดับต่ำทั้ง 3 ด้าน คิดเป็นร้อยละ 64.6, 57.6 และ 57.0 ตามลำดับ จากการวิเคราะห์ความพร้อมรายข้อ ในด้านการให้คำปรึกษาแนะนำพบว่า ชุมชนมีความพร้อมสูงในเรื่องการส่งเสริมให้ผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ ช่วยเหลือตนเองมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ร้อยละ 60.7 และมีความพร้อมต่ำในเรื่อง การแนะนำให้ผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์พักผ่อนมาก ๆ

โดยไม่ต้องออกกำลังกาย และการสนับสนุนให้ผู้คิดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์เข้าร่วมกิจกรรมงานประเพณีของหมู่บ้าน ในด้านสังคมและเศรษฐกิจพบว่า ชุมชนมีความพร้อมสูงในเรื่องการเต็มใจให้การช่วยเหลือผู้คิดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ให้มีงานทำ ร้อยละ 64.3 และมีความพร้อมต่ำในเรื่องการกินอาหารที่ผู้คิดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ปรุงให้ และการสัมผัสตัวผู้คิดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ ในด้านการดูแลเบื้องต้นพบว่า ชุมชนมีความพร้อมสูงในเรื่องการนำผู้คิดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ไปพบแพทย์ เมื่อมีอาการไอบ่อย ๆ ร้อยละ 60.7 และมีความพร้อมต่ำในเรื่องการกำจัดเสมหะของผู้คิดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ การซักผ้าเปื้อนอุจจาระ และการแนะนำอาหารที่เหมาะสมให้กับผู้คิดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ เมื่อมีปัญหาในช่องปาก

การทดสอบความสัมพันธ์ พบว่า การมีระดับการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมศึกษา การไม่เคยมีประสบการณ์การได้รับความรู้และข่าวสารเรื่องโรคเอดส์ การไม่เคยมีญาติหรือคนใกล้ชิดคิดเชื้อเอชไอวีหรือป่วยเป็นโรคเอดส์ และการรับรู้ถึงโอกาสเสี่ยงและความรุนแรงของโรคเอดส์ต่ำ มีแนวโน้มของความพร้อมต่ำในการดูแลผู้คิดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ ($p < .05$) นอกจากนี้ยังพบว่า การเคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับเรื่องโรคเอดส์ มีความสัมพันธ์กับความพร้อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) โดยพบแนวโน้มว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับเรื่องโรคเอดส์เลย มีความพร้อมต่ำในการดูแลผู้คิดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ แต่ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่าง เพศ และอายุ กับความพร้อม

ผลที่ได้จากการศึกษานี้ชี้ให้เห็นว่า การจัดทำโครงการดูแลผู้คิดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ในชุมชน ควรจะคำนึงถึงตัวแปรข้างต้นเพื่อให้การเตรียมความพร้อมของชุมชนในจังหวัดกำแพงเพชรต่อโครงการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

Independent Study Title **Assessment of Community's Readiness in Taking Care of HIV Infected Persons and AIDS Patients at Tamkrataithong Sub-District Phran kratai District Kamphaeng Phet Province**

Author **Mr. Theerawat Thammawuite**

Master of Public Health

Examining Committee :

Asst.Prof. Sarita	Theerawatsakul	Chairman
Asst.Prof. Suwat	Charialertsak	Member
Asst.Prof. Somsri	Pattamapun	Member

Abstract

There are two objectives of this descriptive study. First, to assess the community's readiness in taking care of HIV Infected persons and AIDS patients. Second, to test the association of sex, age, educational level, having a relative or closed person infected with HIV, experience in receiving information and knowledge on AIDS and perception of risk and severity of AIDS with the community's readiness in taking care of HIV infected persons and AIDS patients. Three hundred twenty-eight samples were randomly selected from people who were 15-60 years old living in 4 villages of Tamkrataithong sub-district, PranKratai district, KamphangPhet province. The data was collected by using questionnaires. Descriptive statistics and Chi-square test were used for analysis.

The community's readiness was found as low (54.6 %), fair (22.9 %) and high (22.5 %). According to 3 main parts, counselling, socio-economic and primary care, 64.6 %, 57.6 % and 57.0 % were reported as low level respectively. As for the first part,

counselling, the community's readiness was highest in promoting selfcare of HIV infected persons and AIDS patients (60.7 %). But it was low in suggestion about resting without exercise and participating in the community's activity and tradition celebration. On the socio-economic aspect, the community's readiness was highest, 64.3 %, in willing to help HIV infected persons and AIDS patients to have work. It was lowest in touch and having food prepared by HIV infected persons and AIDS patients. On the last aspect, primary care, the community's readiness was highest, 60.7 %, in sending HIV infected persons and AIDS patients to the doctor when they got serious cough. It was lowest in getting rid of sputum, cleaning clothes which feces contamination and suggesting food when they had mouth ulcer.

From uni-variate analysis, it was found that educational level, experience in receiving information and knowledge on AIDS, having a relative or closed person infected with HIV or AIDS and perception of risk and severity of AIDS had statistically significant relationship with readiness ($p < .05$). Having experience in training about AIDS also had a significant association with the readiness ($p < .01$). The samples who had low readiness in taking care of HIV infected persons and AIDS patients might present at least one of the followings, low education, no experience in receiving knowledge and information about AIDS, having no relative or closed person infected HIV or AIDS patients, low perception of risk and severity of AIDS and having experience in training about AIDS. There was no evidence to support the association between sex and age with readiness.

The study suggests that the aforementioned variables be considered in order to design the effective project of community's readiness in taking care of HIV Infected persons and AIDS patients in KamphangPhet Province.